

Walter Klein Gunnewiek woont aan de Molenweg in Groenlo, hartje binnenstad, met zijn zoon Jan (student MBO). Zijn dochter Julia (verpleegkundige in Beatrixziekenhuis) woont elders in Groenlo.

Walter is in 2016 getroffen door een hersenbloeding. Na een revalidatietraject van bijna een jaar kan hij intussen weer redelijk zelfstandig functioneren. Walter is zeer begaan met de jeugd, hij heeft altijd met jongeren en in de jeugdzorg gewerkt. Begonnen bij de stichting De Lichtenvoorde waar hij tegelijkertijd zijn HBO-diploma behaalde. Na 10 jaar kwam de overstap naar het internaat voor meiden Alexandra in Almelo, dat intussen naar Sassenheim is verhuisd. Na 3 jaar kwam de stap naar de jeugdzorg in Zutphen bij de stichting Welzijn Jongeren. Weer 6 jaar verder greep Walter de kans om voor de Raad voor de Kinderbescherming te gaan werken. Een intensieve, veelzijdige functie die hij ruim 10 jaar uitvoerde. Zijn laatste baan was die van gezinsvoogd bij de jeugdbescherming Gelderland. Die functie kun je alleen maar uitoefenen als je een brede ervaring in de jeugdzorg hebt. Dat deed hij 10 jaar met veel plezier toen met 56 jaar het noodlot hard toesloeg. Sindsdien is Walter volledig arbeidsongeschikt en moet zijn energie heel goed spreiden over de dag. Zijn brede interesses zijn gelukkig gebleven en hij volgt nog alle actuele ontwikkelingen in zijn sector en in de maatschappij.

Ook bij de Grol ging zijn aandacht uit naar de jeugd. Walter trainde jarenlang de niet-selectieteams in de jeugd onder 17 en onder 15. En als jeugdleider begeleidde hij dezelfde categorie. Jeugd die net wat meer en andere aandacht vraagt dan in de selectieteams. Walter was daarmee een gouden kracht voor de vereniging !

Zelf gevoetbald bij de Grol heeft hij zo'n 25 jaar. Van de pupillen tot en met de jeugd onder 19. Van de polio-toernooien in Lichtenvoorde herinnert hij zich de vrachtwagens die als kleedkamers gebruikt werden. Spelend bij de pupillen kent hij nog heel goed de twee intussen verdwenen wit-blauwe kleedkamers zonder verwarming en warme douches. Na de jeugd liet hij zich overhalen te gaan spelen bij het toenmalige "wilde voetbal". In dit geval in Avest. "Dat was echt wild voetbal", volgens Walter. Wie na zo'n wedstrijd op eigen kracht thuis kon komen, had een tactisch slimme wedstrijd gespeeld. Zijn broer Tom deed een beroep op het voetbalverstand en bracht hem terug bij de Grol en wel in Grol 8. Daarna ging het nog omhoog naar Grol 6. Tegelijkertijd speelde Walter ook nog zaalvoetbal (6x6) in Zieuwent en speedsoccer (3x3) in Lievelede. Op zijn veertigste moest Walter zijn voetballoopbaan definitief beëindigen wegens restverschijnselen na een nekhernia-operatie.

Het doorzettingsvermogen dat Walter al in de voetbalsport had, trekt hem door het leven. Zijn relativeringsvermogen en positivisme mogen een voorbeeld zijn.